क्षीण (*s.* 3. क्षि) erschöpft, abgezehrt.
क्षीणता *f.*, °त्व *n.* Erschöpfung, Schwund.
क्षीणायुस् dessen Leben erschöpft ist, dem Tode verfallen.
क्षीब (क्षीव) betrunken, aufgeregt. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
क्षीर *n.* Milch; Milchsaft (*der Pflanzen*).
क्षीरक्षय Milchschwund (*im Euter*).
क्षीरनिधि *m.* das Milchmeer.
क्षीरनीर (°—) Milch und Wasser.
क्षीरप Milch trinkend; *m.* Säugling, Kind.
क्षीरिवन्त् voll Milch.
क्षीरवृक्ष *m.* ein Baum mit Milchsaft (*Bez. versch. Bäume*).
क्षीरसमुद्र *u.* °सागर *m.* das Milchmeer.
क्षीरस्निग्ध feucht von Milchsaft.
क्षीरस्वामिन् *m. N. eines Grammatikers.*
क्षीरान्न *n.* Milchreis.
क्षीरिन् milchreich.
क्षीरोद *u.* °धि *m.* das Milchmeer
1. क्षु, क्षौति niesen. 2. क्षु *n.* Speise.
क्षुण *s.* क्षुद्.
क्षुत् *f.*, क्षुत *n.* das Niesen.
क्षुद्, क्षोदति stampfen, zermalmen, terere; *p p.* क्षुण.
क्षुद्र klein, winzig, niedrig, gemein, böse.
*क्षुद्रघण्टिका *f.* Glöckchen (*zum Schmuck*).
क्षुद्रजन्तु *m.* ein kleines Tier; ein geringer Mensch.
क्षुद्रबुद्धि *m. N. eines Schakals* (*eig.* von gemeiner Gesinnung).
क्षुद्रशत्रु *m.* ein kleiner Feind.
1. क्षुध्, क्षुध्यति hungrig sein; *p.p.* क्षुधित hungrig.
2. क्षुध् *f.* Hunger.
क्षुधा *f. dass.* °कर Hunger bewirkend.
क्षुधार्त von Hunger gequält.
क्षुधालु *u.* क्षुन्मन्त् hungrig.
क्षुप *u.* °क *m. f.* (आ) Staude, Busch.
क्षुब्ध *s. folg.*
1. क्षुभ्, क्षेभ्यति, °ते zittern, schwanken, erregt werden (*auch übertr.*). *p.p.* क्षुब्ध *u.* क्षुभित erregt. *Caus.* क्षोभयति (°ते) zum Schwanken bringen, erregen, aufwühlen, erschüttern. प्र, वि *u.* सम् *dass.*
2. क्षुभ् *f.* Ruck, Stofs.
क्षुमन्त् nahrungsreich, kräftig.
क्षुम्प *m.* Staude.
क्षुर *m.* Messer, *bes.* Rasier- *o.* Schermesser.
क्षुरक *m. N. einer Pflanze; f.* क्षुरिका Dolch, Messer.
क्षुरकर्मन् *u.* °कृत्य *n.* das Scheren.
क्षुरधान *n.* Schermesserbehälter.
क्षुल्ल *u.* क्षुल्लक klein, winzig.
क्षेत्र *n.* Grundstück, Feld, Ort, Gegend, Aufenthalt, Fundstelle; Mutterleib, Ehefrau.
क्षेत्रज auf dem Felde wachsend; *m.* unehelicher Sohn einer verheirateten Frau.
क्षेत्रज्ञ ortskundig.
क्षेत्रतर *n.* wohnliche Gegend.
क्षेत्रप *m.* Feldhüter.
क्षेत्रपति *m.* Gutsbesitzer.
क्षेत्रपाल *m.* = क्षेत्रप.
क्षेत्रविद् ortskundig; *Comp.* °वित्तर.
क्षेत्रिक *u.* क्षेत्रिन् Gutsbesitzer; Ehemann.
क्षेत्रिय zum Orte gehörig; *n. Pl.* Umgegend.
क्षेप *m.* Wurf; Schmähung, Schimpf.
क्षेपक schleudernd, werfend.
क्षेपण *n.* das Schnellen, Werfen; *f.* ई Schleuder.
क्षेपणिक *m.* Schiffer, Bootsmann.
क्षेप्णा (*Instr. adv.*) schnell.
क्षेपिष्ठ *u.* क्षेपीयंस् *Superl. u. Comp. zu* क्षिप्र.
क्षेप्तर् *m.* Schleuderer.
क्षेप्नु *m.* das Schnellen (*der Bogensehne*).
क्षेम wohnlich, ruhig, behaglich, erfreulich; *m.* Wohnsitz, Heim, Ruhe, Sicherheit, Wohlergehen. क्षेमं ते Heil dir! *Instr. Sg. u. Pl.* in Sicherheit, wohlbehalten.
क्षेमकर *u.* क्षेमंकर Ruhe gewährend.
क्षेमय्, *nur Partic.* क्षेमयन्त् rastend; beruhigend, erquickend, labend.
क्षेमयोग *m. Du.* Ruhe und Arbeit.
क्षेमिन् ruhig, wohlbehalten, glücklich.
क्षेमीश्वर *m. N. eines Dichters.*
क्षेमेन्द्र *m. N. versch. Autoren.*
क्षेम्य *u.* क्षेम्य rastend *o.* Rast gewährend.